

Sygn. akt II CZ 107/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi K. I.  
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu  
Apelacyjnego w [...] z dnia 5 listopada 2014 r.,  
i wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 listopada 2013 r.  
wydanym w sprawie z powództwa K. I.  
przeciwko Miastu P.  
o zapłatę,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 18 lutego 2016 r.,  
zażalenia skarżącego K. I.  
na postanowienie Sądu Apelacyjnego  
z dnia 20 sierpnia 2015 r.,

**1) oddała zażalenie;**

**2) przyznaje adw. J. E. z Kancelarii Adwokackiej od Skarbu  
Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 3600 zł (trzy tysiące  
sześćset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług  
tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi  
w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Dnia 27 kwietnia 2015 r. K. I. wniósł do Sądu Apelacyjnego skargę o wznowienie postępowania w sprawie o zapłatę z jego powództwa przeciwko Miastu P., zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 5 listopada 2014 r., powołując się na wykrycie nowych okoliczności faktycznych co do środków dowodowych, z których nie mógł skorzystać w poprzednim postępowaniu. Skarżący wyjaśnił, że w toku postępowania, w dniu 29 listopada 2011 r., złożył pismo wraz z załącznikami, których brak w aktach sprawy dostrzegła dopiero jego żona S. I., przeglądając akta dnia 23 kwietnia 2015 r.

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2015 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę o wznowienie postępowania na podstawie art. 410. k.p.c., jako nieopartą na ustawowej podstawie wznowienia, stypizowanej w art. 403 § 2 k.p.c.

Na powyższe rozstrzygnięcie skarżący wniósł zażalenie do Sądu Najwyższego zarzucając naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. poprzez przedwczesne i nieuzasadnione odrzucenie skargi na wznowienie postępowania w sytuacji zajścia okoliczności uzasadniających jej wniesienie.

Sąd Najwyższy zważył:

Przedmiotem badania w postępowaniu wszczętym skargą o wznowienie postępowania jest okoliczność, czy sytuacja faktyczna przytoczona na jej uzasadnienie odpowiada pod względem formalnym którejś z podstaw przewidzianych dla tego środka zaskarżenia w art. 401, 401<sup>1</sup> i 403 k.p.c. Jeżeli opis okoliczności przedstawiony przez skarżącego już *prima facie* nie mieści się w zakresie żadnej z nich, sąd powinien skargę odrzucić, jako nieopartą na podstawie ustawowej.

Zgodnie ze stanowiskiem formułowanym w piśmiennictwie i w orzecznictwie skargę o wznowienie postępowania może uzasadniać wykrycie nowych okoliczności faktycznych po uprawomocnieniu się wyroku, jednak ocena możliwości ich wykrycia oraz wykorzystania w toku zakończonego już postępowania powinna odbywać się według wzorca obiektywnego. Oznacza to konieczność porównania staranności działań i dbałości o własne interesy procesowe skarżącego ze stopniem staranności i dbałości, jakich moglibyśmy oczekiwać od przeciętnego,

rozsądnego uczestnika postępowania sądowego. Sąd Najwyższy nie kwestionuje faktu, że okoliczność niewłączenia nadesłanych załączników do akt sprawy stała się znana skarżącemu dopiero po uprawomocnieniu się wyroku, jednak stwierdza, że po otrzymaniu niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, w którego uzasadnieniu brakowało szczegółowych odniesień do złożonych przez stronę środków dowodowych w postaci dokumentów, przeciętna, rozsądnie działająca strona powinna podjąć próbę wyjaśnienia tej sytuacji poprzez zaskarżenie wydanego rozstrzygnięcia lub wnioskowanie o jego uzupełnienie. W aktach sprawy brakuje jednak śladów jakichkolwiek zabiegów, które osoba należycie dbająca o swoje interesy powinna przedsięwziąć w takiej sytuacji. Dlatego też Sąd Najwyższy podziela ocenę dokonaną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia przez Sąd Apelacyjny, wskazując, że już *prima facie* późniejsze wykrycie braku dokumentów w aktach sprawy nie może wypełnić przesłanki wykrycia nowych faktów lub dowodów, ponieważ strona miała już wcześniej możliwość podnieść zarzut ich braku w aktach, tj. jeszcze w apelacji, a więc przed uprawomocnieniem się zaskarżonego orzeczenia. Z tej przyczyny Sąd Najwyższy nie podzielił stanowiska żalącego kwestionującego odrzucenie skargi o wznowienie postępowania i oddalił zażalenie na podstawie art. 398<sup>14</sup> w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie § 2 ust. 3, § 6 pkt 7, § 13 ust. 2 pkt 2, §§ 20-21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. 2013, poz. 461), znajdującego w sprawie zastosowanie na podstawie § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800).

kc